

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: IV.

Január 2019

Číslo: I.

VŠEDNÝ ŽIVOT

Na Nový rok sme boli všetci zahrnutí novoročnými vinšami. Začali sme ho hlavne vzájomným podávaním rúk a účasťou na svätej omši. Počuli sme priania mnohých ľudí. Väčšinou sme si priali zdravie, lebo ho všetci potrebujeme, priali sme si veľa lásky, súdržnosti a spokojnosti.

Pri veľkolepých ohňostrojoch sme videli vysmiatej ľudí a prajeme každému aj sebe, aby nám ten úsmev, spokojnosť vydržali, čo najdlhšie.

Lebo vieme, že všednosť a stereotyp dní prinášajú aj nervozitu. Musíme dávať pozor, aby sme sa nenechali vniesť do negatívnej nálady podľa piesne: „My sme národ holubičí, nikto nám nič nedožičí, každý na nás iba kričí...“

A ako je s prianím Božieho požehnania? V bežnom živote si ho mnohí prajú zriedkavo a vyhýbajú sa tomu. Väčšinou si mnohí prajeme: „Všetcko dobré v tom novom roku.“ I v televízii sme málokoho počuli, že praje sebe aj iným Božie požehnanie. Ako keby to bol už zastaralý zvyk... Každý však túžime, aby sa nám darilo. Tak prečo si nepriať hojnnosť Božieho požehnania? Ak prosíme Pána Boha o požehnanie, prosíme Ho o to najlepšie; aby nám žil. A ak máme dostatok všetkého a dobre vychované deti a vnúčatá, snažme sa to s vďačným srdcom vnímať ako znak Božieho požehnania. No vždy však prosme Všemohúceho Boha, aby nás žehnal a chránil od každého zla, fyzického i morálneho. A aby nám nedával ani bohatstvo ani chudobu, ale vždy toľko, koľko potrebujeme pre život /porov. Prís 30, 8/.

Po sviatočných dňoch, ktoré sme strávili viac spolu v rodinách, sme sa rozbehli do všedného života. Deti do školy, mladí do práce a dôchodcovia majú tiež svoju náplň času. A či už tie všedné dni využijeme v práci, alebo doma pri varení, upratovaní, žehlení či varovaní detí, alebo na nákupe, v čakárni u lekára a či na prechádzke, túžime nech sú dňami požehnanými, pokojnými, radostnými a menej uponáhľanými a stresujúcimi.

Duch. otec Milan

PREŽILI SME SVIATKY S PÁNOM VO SVOJOM SRDCI?

Ak sa spätne pozeráme na prípravu pred vianočnými sviatkami aj priebeh, boli naozaj požehnané. Veď mnohí veriaci pristúpili k vianočnej sv. spovedi a pristupovali aj k sv. prijímaniu. Nezabudli, čo sa patrí... Veď v Horných Orešanoch sme na spoločnej vianočnej svätej spovedi boli k dispozícii veriacim piati kňazi a spovedali sme tri hodiny. Niektorí však nestihli, zabudli alebo zanedbali sa duchovne očistiť a pristúpiť k sv. prijímaniu, aby tak prežili sviatky viac vnútorne s Bohom. Nezabúdajme mať miesto v srdci pre nášho Pána, ktorý je Božím Synom a prišiel na svet ako náš Spasiteľ.

V Novom roku vykročíme a napredujeme pod ochranou Bohorodičky Panny Márie. Bývalý duch. otec Mons. Miloslav Mrva by nám povedal: „V Novom roku do útoku.“ Áno, do útoku proti všetkým našim slabostiam a negatívnym vplyvom, ktoré nás chcú obráť o radosť z kresťanského života. Budovať a zveľaďovať dobro v sebe i vôkol nás a vylepšiť všetko nakoľko sa to len dá. S pomocou Božou napredovať aj v bežnom osobnom živote aj v kresťanskom. Vyjadrieme to spôsobom a nárečím nám známym: „Mosíme sa vám snažiť.“

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM

Keď sa všetok ľud dával krstiť a keď bol pokrstený aj Ježiš a modlil sa, otvorilo sa nebo, zostúpil na neho Duch Svätý v telesnej podobe ako holubica a z neba zaznel hlas: „Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie“ /Lk 3, 21-22/.

Nedeľou krstu Pána Ježiša sa končí vianočné obdobie. To znamená, že v kostole prestávame spievať koledy a nesvietia stromčeky. To ale neznamená, že sa máme vrátiť do starých koľají v našom živote...

Pán Ježiš keď sa dáva pokrstiť, začína svoje verejné účinkovanie. Mal vtedy asi 30 rokov. Bol to vtedy veľmi slávnostný deň. Veď Duch Svätý ako holubica zostúpil na neho a z neba zaznel hlas Nebeského Otca. A tým je tu zjavená Najsvätejšia Trojica.

Keď nás priniesli rodičia na krst do chrámu, bol to aj pre nás slávnostný deň, hoci si ho nepamätáme. Vtedy sa tiež otvorilo nebo

a „vyfasovali“ sme milosť posväcujúcu ako najdrahší poklad. Je to milosť, bez ktorej sa nespasíme. A vtedy aj v nás mal Nebeský Otec svoje zaľúbenie, veď stali sme sa Božím dieťaťom. Pokrstení sme boli na základe viery našich rodičov. Bola do nás vštepená ako horčičné semiačko. A má tendenciu rásť. Boží život má rásť v každom dieťati pričinením rodičovskej výchovy. Pýtame sa: Rastie boží život v našich deťom, keď ich mnohé nevidíme v nedel'u a vo sviatok na sv. omši? Nerastie. Nech je našou úlohou rásť v obľube u Boha i ľudí a usilovať sa aby Božia milosť v nás pretrvávala a aby sme sa páčili predovšetkým Bohu. Dosiahneme to zachovávaním jeho prikázaní a životom podľa Evanjelia.

SVÄTÍ- NAŠE SVETLÁ

21. JANUÁR – SV. AGNEŠA RÍMSKA,
PANNA A MUČ.

**Význam mena: čistá (gr.)
Patrónka detí, dievčat,
snúbencov, záhradníkov,
bojujúcich o svoju čistotu**

O živote sv. Agnesy toho nevieme veľa. Umučená bola začiatkom 4. storočia, počas prenasledovania kresťanov za cisára Diokleciána. Narodila sa asi okolo roku 290 v Ríme. Podľa nezaručených

životopisov sa do nej zamiloval syn rímskeho prefekta Symfronius. Ona ho však odmietla. Jeho láska sa zmenila na nenávisť. Keď sa jeho otec dozvedel, že je kresťanka, dal jej ultimátum – buď sa zriekne Krista a stane sa manželkou jeho syna alebo ju dá odvieť do pohanského chrámu medzi panny-vestálky, alebo do domu hanby. Ona odmietla syna, odmietla vykonať obeť pohanským bohom v chráme medzi vestálkami, a preto ju odviekli do domu nemravností. Tam ju od zneuctenia zachránil anjel. Keď to Symfronius videl, nechcel ju usmrtiť, no bál sa pohanských kňazov, preto ju ani neprepustil na slobodu. Prenechal ju sudcovi Aspasiovi, ktorý ju rozkázal za živa upáliť. Plamene sa však rozdvajili okolo nej a neublížili jej. Vtedy sa mnohí tam rozhodli, že sa stanú kresťanmi. Rozhnevaný sudca kázal katovi, aby jej sťal hlavu. Po dlhom váhaní tak kat urobil. Stalo sa to 21. januára 304. Agnesini rodičia ju pochovali v katakombách, ktoré sa dnes volajú Katakomy sv. Agnesy na Via Nomentana v Ríme. Podľa legendy sa im raz zjavila ich dcéra s baránkom v náručí a oznámila im, že je spasená, v nebi. Na pamiatku tohto videnia sa každý rok v Ríme žehnajú dva baránky, z vlny ktorých sa potom zhotovuje arcibiskupské palium. Nad jej

hrobom stojí bazilika. Úcta k sv. Agnese je rozšírená v celej Cirkvi a jej meno sa dostalo aj do Rímskeho kánona – do eucharistickej modlitby počas sv. omše.

/Podľa knihy Životopisy svätých/

Z TRAKTÁTU SVÄTÉHO BISKUPA AMBRÓZA O PANNÁCH

Sú narodeniny panny, nasledujme jej neporušenosť, sú narodeniny mučenice, prinášajme obety! Dnes má narodeniny svätá Agnesa. Podľa tradície mala dvanásť rokov, keď podstúpila mučenie. Aká to odporná bezcitnosť, ktorá sa nezastavila pred takým útlým vekom! Ale aj veľká sila viery, ktorá sa osvedčila už v takom veku!

Bolo na tom tielku miesto pre ranu? A tá, ktorá nemala čo nadstaviť meču, mala čím zvíťaziť nad mečom. A devy v tomto veku neznesú ani prísny pohľad rodičov a keď sa pichnú ihlou, plačú ako pri ťažkom zranení.

A ona sa neľaká krvavých rúk katov, nehybne stojí pod ťarchou rinčiacich reťazí. A potom ponúka celé telo meču zbesilého vojaka. Nevie ešte, čo je smrť, a už je pripravená. A keď ju proti jej vôli vlečú k pohanským oltárom, medzi ohňami vystrie ruky ku Kristovi a priamo v modlárskom obetišti znázorní trofej víťazného Pána. A potom vkladá šiju i obe ruky do železných pút, ale nijaké puto nemohlo zovrieť také útle údy.

Nový druh mučeníctva? Ešte nepodlieha trestu a už je zrelá pre víťazstvo. Neschopná bojovať, schopná zvíťaziť. Stala sa vynikajúcou učiteľkou čnosti, hoci vek na to ešte nemala. Nevesta sa tak neponáhľala na svadobné lôžko, s akou radosťou sa táto panna ponáhľala na miesto popravy, s hlavou ozdobenou nie natočenými vlasmi, ale Kristom, ovenčená nie kvetmi, ale čnosťami.

Všetci plačú, ona neplače. Mnohí sa čudujú, že sa tak ľahko vzdáva svojho života, hoci ho ešte neužila, a dáva ho už ako dožitý. Všetci žasnú, že už vydáva svedectvo Bohu, a ešte pre svoj vek nemôže svedčiť o sebe. Anakoniec dosiahne, že sa verí o Bohu tej, ktorej sa ešte neverí o človeku, lebo čo presahuje prírodu, hovorí o Pôvodcovi prírody.

Ako jej kat hrozil, aby ju zastránil! Ako jej lichotil, aby ju presvedčil! Kolíki ju prehovárali, aby sa stala ich manželkou! Ale ona hovorí: „Už to je krivda voči Snúbencovi, čakať, že sa niekomu zapáčim. Chcem patriť tomu, ktorý si ma prvý vyvolil. Na čo čakáš, kat? Nech zahynie telo, ktoré možno milovať očami, čo ja nechcem.“ Tu vstala, pomodlila sa a sklonila šiju.

Mohol si vidieť, ako sa kat chveje, akoby bol odsúdený on; ako sa trasie pravica zabíjača, bledne mu tvár od strachu pred cudzím nebezpečenstvom, kým dievča sa nebojí vlastného. Máte tu teda v jednej obete dvojaké mučenie: čistoty a viery. Aj pannou ostala, aj mučenie dosiahla.

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

„Boha, trpiacich prírodu milovala celým srdcom“, to sú slová vyryté na epitafe „Ružovej grófkky“ Márie Henriety Chotekovej v Dolnej Krupej. V minulosti sa táto obec volala Korompa. Mnohých nás zaujíma kaštieľ, malý dom záhradníka a park, kde častým hosťom býval niekdajší slávny hudobný skladateľ Ludwig van Beethoven a kde zložil aj

„Mesačnú sonátu.“ My sa zameriame na príslušníčku tretej generácie šľachtickej rodiny Chotekovcov. Manželom Rudolfovi Chotekovi a Márii Kheven Hüller Metschovej sa narodili štyri deti: Henrieta, Anna, Gabriela a syn Rudolf. Mária Henrieta bola najstaršia a narodila sa 24. Novembra 1893. Bola krásna a ušľachtilá. Po rodičoch zdedila úctu k dedičstvu a lásku k prírode. Deti mali doma zabezpečené vzdelanie a z dievčat vyrástli mladé dámy. V rodine sa hovorilo nemecky. Okrem rodnej reči Mária Henrieta ovládala francúzštinu, angličtinu, maďarčinu, v dospelosti sa dohovorila aj v slovenčine. Výchova a vzdelanie sa niesli v duchu kresťanstva. Ako 19-ročná bola na veľkom plese vo Viedni uvedená do spoločnosti. Aj ich rodina organizovala plesy. V mladosti sa u Márie Henriety prejavili umelecké vlohy. Písala básne, divadelné hry a potom ako amatérska herečka hrávala hry so sestrou Gabrielou a inými ochotníkmi a to nielen v Dolnej Krupej, ale aj vo Viedni. Rada sa obliekala do pekných šiat i do slovenského ľudového kroja. Bola hlboko veriaca kresťanka. Pracovala v laickej katechéze s mládežou. Ako viceprezidentka Zväzu laickej katechézy s ostatnými členkami pripravovala deti na svätú spoveď a Prvé sv. prijímanie.. Tieto aktivity vyvrcholili počas XXIII. medzinárodného eucharistického kongresu vo Viedni, za ktoré dostala v r. 1913 vyznamenanie. Pred 1. svetovou vojnou sa stala známou ako „Matka spolkov.“ Koncom roku 1913 ju na súkromnej audiencii prijal pápež sv. Pius X. Bola to mimoriadne vzdelaná a rozhládená dáma. Jej knižnica obsahovala vyše 2500 kníh rôzneho zamerania. Nikdy sa nevydala. Z mladosti sa zachovala jej balada o starej žene a nenaplnenej láske, ktorá poznačila celý jej život.

Smrťou otca v r. 1903 a tým, že súrodenci mali svoje rodiny, 40-ročná Mária Henrieta chcela vyplniť samotu. Svoj život podelila medzi službou Bohu, pomoc blíznym a láske ružiam. Je ťažko uveriť, čo táto grófkka medzi rokmi 1910-1914 dokázala. V r. 1906 si podľa svojho plánu dala postaviť rozsiahly dom so slamenou strechou ako opak viedenských palácov.

Začala zhromažďovať ruže do nového „rozária“ v Dolnej Krupej, kde tiež pracoval na ružových poliach. Kupovala nové kríky vo Francúzsku, Anglicku i Nemecku, ale tiež predávala svoje výpestky. Niektoré ruže boli po nej pomenované. Svojimi ružami zdobila kostol pri cirkevných sviatkoch. Všetkým svojim zamestnancom hovorila „duša“, „dušenka“ a oni jej „grofenka.“ Pomáhala, kde bolo treba. Pri stavbe domu tehľami, peniazmi či povozom. Ak sa narodilo dieťa v rodine zamestnanca, poslala im fľašu svojho vína, sliepku i bábovku. Deťom kupovala knihy i oblečenie. Bola prasesternicou Žofie Chotekovej, ktorá sa vydala za príslušníka habsburskej dynastie – následníka trónu Františka Ferdinanda. Na oboch bol spáchaný atentát 28. júna 1914 v Sarajeve.

Počas I. svetovej vojny Mária Henrieta pracovala v Trnavskej nemocnici ako vrchná sestra. Taktiež bola zakladateľkou Červeného kríža v Trnave. Po vojne sa opäť vrátila do Dolnej Krupej. Pracovala vo svojom „rozáriu“, ale kvety už neboli také pekné ako v minulosti, pretože nebolo pomocníkov. V tejto zložitej dobe, keď monarchia zanikla a vznikla Československá republika sa už nevedela zorientovať. Kaštieľ bol viackrát vykradnutý a tým sa stratili mnohé umelecké diela a starožitnosti. Na konci II. svetovej vojny nemala kam ísť, zostala sama v kaštieli, kde prežila celý svoj život. Prežila návštevu „osloboditeľov“ i rabovania majetku. Stiahli ju z posteľe a z krku jej násilím strhli retiazku s medailónom, rodinnú pamiatku. Z tohto šoku sa pomiatla. Potom nejaký čas žila u posledného záhradníka, ale táto rodina mala strach, pretože grófkka rozprávala nemecky. Napokon ju prichýlili rádové sestry – Dcéry božskej lásky, ktoré sama do Dolnej Krupej povolala. Žila medzi nimi necelých desať mesiacov. Zomrela 13. februára 1946 o druhej hodine popoludní. Keď bol posledný správca veľkostatku hlásiť jej smrť na obecnom úrade, pýtali sa, aké civilné zamestnanie majú grófkke napísať. Vtedy notárovi povedal: „Pestovateľka ruží.“

/podľa Stanislava Petraša – Ružová Grófkka a jej svet,
spracovala Mária Nováková/

AKTUÁLNE VÝZVY V PASTORÁCII RODÍN Z HĽADISKA BIOETIKY

Rodina v dnešnej dobe je ohrozená viac ako v minulosti a musí čeliť mnohým problémom nielen ekonomickým, sociálnym, kultúrnym, náboženským. Nedokážeme ich všetky ani vymenovať, no v neposlednom rade sa problémy dotýkajú aj bioetiky. Rodiny a jej členovia mnohokrát nie sú schopní sami zvládať problémy, ktoré nastávajú medzi manželmi, medzi manželmi a deťmi alebo aj medzi ostatnými členmi. Práve tieto rodiny hľadajú a potrebujú pomoc Cirkvi prostredníctvom pastoračných centier, farských spoločenstiev, kňazov aj laikov, ktorých pripravujú na prácu s rodinami teologické fakulty.

Z médií mnohokrát falošné informácie prispievajú k destabilizácii rodín. Mladí ľudia, ešte nevyzretí pre vážne vzťahy, viac sledujú televíziu či preberajú informácie prostredníctvom internetu z rôznych, často aj škodlivých zdrojov a menej čítajú odbornú literatúru, v ktorej by mohli nájsť odpoveď na aktuálne otázky týkajúce sa lásky, sexuality, antikoncepcie a jej dôsledkov, rôznych teórií k vytváraniu vzťahov LGBTI. Informácie z verejných zdrojov sú často skresľované, neúplné a mnohokrát zavádzajúce. Sme toho názoru, že je potrebné sa venovať týmto aktuálnym otázkam a upozorňovať aj na nebezpečenstvo, ktoré niektoré lákavé teórie či dúhové pochody so sebou prinášajú.

V súčasnosti spolužitie dvoch ľudí bez manželstva sa stáva „moderné“, spoločnosť ho akceptuje, voľná láska a antikoncepcia sa verejne propaguje, vtiera sa reklama na rôzne pomôcky a medikamenty súvisiace s antikoncepciou. V rámci bioetiky musíme hovoriť mladým ľuďom pravdu o dôsledkoch rôznych druhov antikoncepcie ako aj o umelom oplodnení, pretože mnohí, najmä jednoduchí ľudia v umelom oplodnení nevidia nič zlé. Preto chceme venovať pozornosť aj sexuálnemu životu manželov, správne pochopeniu sexuality a lásky. Rodinu tvoria deti a rodičia, ale ak máme šťastie je tu aj tretia generácia a to sú starí rodičia, niekedy im už zdravie neslúži a aktuálne problémy starých a chorých ľudí mnohé štáty riešia zákonmi smrti – schvaľovaním eutanázie. Nesmieme mlčať, pretože raz budeme všetci starí, musíme bojovať proti samovraždám a asistovanej smrti vykonávanej pod falošnou zámkou zbavenia trápenia chorých a starých. Je potrebné upozorniť na aktuálne problémy a otázky z hľadiska bioetiky, ktoré sa dotýkajú všetkých členov našich rodín: detí, rodičov a starých rodičov a v rámci pastorácie rodín hľadať správnu cestu, počúvať slová Cirkvi, vzájomne si pomáhať, opustiť cestu smrti a hľadať skutočné hodnoty.

Pri pastorácii rodín je potrebné pomáhať pri riešení aktuálnych problémov detí, mládeže, dospievajúcich, snúbencov, manželov i starých rodičov. Pri aktivitách zameraných na mládež sa snažíme, aby mali nielen formačný ale aj preventívny charakter, aby predchádzali vzniku nežiaducich foriem správania: závislosti na drogách, alkohole, automatoch, účasti v gangoch. Detské a mládežnícke pastoračné programy treba orientovať pozitívne k zmysluplnému zapojeniu sa do života farnosti a do spoločnosti. Veľmi dôležitá je pastorácia dospievajúcich, ktorým je ponúkané veľké množstvo informácií z médií, či sa jedná o televíziu alebo internet, pričom dospievajúca mládež je veľmi ovplyvniteľná, ale mnohokrát i zmätená z nových teórií (rodová, gender teória), ako aj z informácií v oblasti sexuálnej výchovy. Je potrebné trpezlivo vysvetľovať a pravdivo informovať aj o negatívnych následkoch propagovaných teórií. Musíme sa dostatočne venovať mladým ľuďom pri príprave na manželstvo a rodičovstvo. Vzďialená príprava má miesto v mládežníckych centrách, v univerzitných pastoračných centrách, kde je zameraná na sebaopoznávanie mladých

ľudí, na poznávanie vzájomných rozdielov medzi pohlaviami, na formovanie predstáv o budúcom partnerovi. Mladí ľudia sa učia porozumieť sebe samým, svojim očakávaniam, aký dôležitý je výber jednotlivca, s ktorým budú zdieľať svoj budúci život, utvorenie pevného vzťahu pre základ rodiny, ich vybraný partner okrem životného partnera bude aj otcem (matkou) ich detí. Príprava snúbencov sa bezprostredne dotýka prípravy na manželstvo a rodičovstvo. Práve pri pastorácii snúbencov môžeme ako otcovia a manželka a tiež aj ako manželky a matky byť pripravené k zodpovedaniu otázok týkajúcich sa bioetiky v manželstve. Je potrebné podporovať jestvovanie rodinných spoločenstiev, farských centier pre rodinu, prípadne zriadiť poradenskú službu pre partnerské a rodičovské problémy.

Môžeme byť sprievodcami pri zvládaní problémov manželskej komunikácii, sexuálnych problémoch, nevery, alkoholizme, násilia medzi partnermi, opustenie partnera, ako aj pastorácii zmiešaných rodín, nezosobášených dvojíc, rozvedených alebo adoptívnych rodín. V neposlednom rade je dôležitá aj pastorácia seniorov, najstaršej skupiny spoločenstva a rodiny, pričom môžeme zorganizovať „klub seniorov“, stretnutia, prednášky, výlety, charitatívne aktivity, návštevy chorých, zdravotne postihnutých. Špecificky významné je prijatie vlastnej nevládnosti, zmierenie a odpustenie a ak máme hovoriť o smrti, pripraviť sa na smrť ako na prechod z časnosti do večnosti, nájsť cestu k viere a ku spásu.

Pri spracovaní danej problematiky vychádzame z poznatkov súčasnej bioetiky. Napriek tomu, že nie je možné vyčerpať všetky definície bioetiky, môžeme pre naše ďalšie úvahy si osvojiť definíciu: „Bioetika predstavuje tú časť špeciálnej filozofickej etiky, ktorá má určovať morálne dôležité hodnotenia a normy v oblasti ľudských činov (aktov), súvisiacich so vstupom človeka do hraničných situácií, týkajúcich sa počiatku života, jeho trvania a smrti.“ (ŠLIPKO, T. SJ.: Hranice života. Dilemy súčasnej bioetiky; Bratislava; Cirkev a spoločnosť, 1998, s. 16.)

Sú zákony, ktoré odporujú objektívnemu morálnemu zákonu, a preto ich nemožno akceptovať. Z toho dôvodu Sv. Ján Pavol II. v encyklike *Evangelium vitae* vyzval na výhradu vo svedomí v prípade nemorálnych zákonov, predovšetkým ohľadom antikoncepcie, potratu, eutanázie, mystifikácie manželstva a vzťahov s osobami rovnakého pohlavia. (ANATRELLA T.: Rodová teória a pôvod homosexuality, Trnava: SSV, 2015, s.18). Sv. Ján Pavol II. napísal biskupom list, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Zdá sa, že morálne svedomie je zatemnené strachom a má čoraz väčšiu ťažkosť jasne a presne rozlíšiť medzi dobrom a zlom v tom, čo sa týka základnej hodnoty ľudského života“ (JÁN PAVOL II., List všetkým bratom v biskupskej službe, 19. mája 1991, na slávnosť Turíc). Cirkev musí zasiahnuť vždy, keď je spochybňovaná dôstojnosť ľudskej osoby. Občiansky zákon nestojí nad zásadami morálky.

Anna Jurovčíková

JASLIČKOVÁ POBOŽNOSŤ PRITIAHLA VIACERÝCH VERIACICH

Dňa 28. 12. 2018 bol sviatok Svätej rodiny. V našom farskom chráme sa uskutočnila Jasličková pobožnosť, na ktorej účinkovali deti z našej farnosti. Plné lavice ľudí sa tešili vystúpeniu detí, ktoré prispeli k duchovnému prežívaniu vianočných sviatkov. Deti okrem piesní a básní priblížili nám aj biblický príbeh o narodení Pána Ježiša. Napokon náš duchovný otec požehnal deti a všetkých nás ostatných.

Foto: Anna Rábarová

Foto: Anna Rábarová

NAŠA SPOLOČNÁ PŮŤ DO SVÄTEJ ZEME

Naša cesta smerovala na sever do Galiley. Na krátku chvíľu sme sa zastavili pri Stredozemnom mori v Cézarei Prímorskej. Následne sme sa dostavili do Haify, kde sme navštívili chrám na Karmeli. Tu stal zásluhou modlitby proroka Eliáša veľký zázrak ako odpoveď na vzývanie pravého Boha Izraela, ktorý odpovedal ohňom z neba a strávil obetu na oltári. Bol to dôkaz, že v Izraeli je pravý Boh. I tu sme strávili čas na osobnú modlitbu a slávenie svätej omše. Na vrchu Karmel je aj nádherná rozhľadňa a možnosť vidieť krásne Bahájské záhrady a veľkolepú panorámu priemyselného mesta Haify, ktorá je tiež veľkým prístavom.

Ďalej sme navštívili horu Tábor. Využili sme 9-miestne taxíky, ktoré nám boli k dispozícii. Sem Pán Ježiš vystúpil s tromi svojimi učeníkmi: Petrom, Jakubom a Jánom, aby sa pred ich očami premenil. Vrch Tábor nazývame aj horou Premenenia Pána. Tam tvár i odev Pána Ježiša zažiarili v plnej kráse a náš Pán učeníkom aj nám naznačil, čo nás očakáva v Nebeskej sláve, ku ktorej sa kráča cez kríž a utrpenie. Bolo okolo poludnia a celá bazilika, bola akoby len pre nás, pretože tam nebolo iných pútnikov. Mali sme veľa času na osobnú modlitbu, nikam sme sa neponáhľali a mohli sme v tichu rozjímať nad štvrtým tajomstvom ruženca Svetla. Toto dielo umelca Antonia Barluzziho ako aj ostatné ďalšie si zasluhujú veľký obdiv.

/Pokračovanie v nasledujúcom čísle./

ŠTATISTICKÉ ÚDAJE V NAŠEJ FARNOSTI ZA UPLYNULÝ ROK 2018

Krsty

Horné Orešany: 27 detí /14 chlapcov a 13 dievčat/
/13 rodič. párov cirkevne nezobášených a mnohí ani
civilne/

Lošonec: 11 detí /5 chlapcov a 6 dievčat/ 10 rodič. párov
cirkevne nezobášených a mnohí ani civilne/
Krsty spolu: 38 detí /19 chlapcov a 19 dievčat/

Do budúca pamätajte: Dieťa má byť pokrstené tam,
kde bývajú jeho rodičia.

Rodičia /nezobášení/ majú pamätať na to, že si majú
usporiadať život a zosobášiť sa.

Pohreby

Horné Orešany: 34 ľudí sme pochovali /23 mužov a 11 žien/
- 10 žien odovdolo

/18 zaopatrených sviatosťami a 16 nezaopatrených/

Lošonec: 11 ľudí sme pochovali /7 mužov a 4 ženy/ - 3 ženy
odvodeli

/4 zaopatrení sviatosťami a 7 nezaopatrených/

Pohreby spolu: 45 ľudí sme pochovali /30 mužov a 15 žien/

Sviatosť manželstva si vyslúžilo 8 párov /všetky v
Horných Orešanoch/

Na Prvom svätom prijímaní bolo 17 detí v Horných
Orešanoch. Mnohé deti ani ich rodičov, nevidieť už v
kostole, dokonca ani na Vianoce! Prosím rodičov, aby
pamätali na kresťanskú výchovu svojich detí.

Z Lošonca boli v Smoleniciach na Prvom svätom prijímaní
2 deti.

Sviatosť birmovania tento rok prijalo 42 mladých
chlapcov a dievčat.

Polkoráb Štefan, O 303, olej na plátne
Zima na dedine, 1931

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA JANUÁR 2019

Evanielizačný: Za mladých, najmä z krajín Latinskej
Ameriky, aby podľa príkladu Panny Márie odpovedali
na Pánovo volanie a ohlasovali svetu evanjelióvu
radosť.

Úmysel KBS: Aby svetové stretnutie mládeže
v Paname bolo pre mladých povzbudením úprimne
nasledovať svätých a blahoslavených.

DO BOŽEJ RODINY PRIBUDLI

- Filip Pšak, H. Orešany - Majdánske
- Štefan Ján Rafael Chorváth, H. Orešany
- Timotej Letko, Lošonec
- Matej Letko, Lošonec

NA VEČNOSŤ ODIŠLI

- Jozef Bachratý, 60-ročný, Dolná Krupá
- František Greguš, 80-ročný, H. Orešany

POZVANIE DO ADORÁCIE RODÍN ZA RODINY 2019

Dňa 14. januára 2019 sa uskutoční v našom
farskom chráme celodenná poklona Rodín za
rodiny, ktorú organizujeme v spolupráci s Domom
prijatia pre rodiny Rodinkovo. Poklona sa začne o 8,00
hod. ráno a bude ukončená o 20,00 hod., pričom počas
sv. omše sa poklona preruší a bude pokračovať po
skončení sv. omše. Cieľom je aby sa do tejto adorácie
zapojilo čím viac rodín. Potrebné je, aby počas 12
hodinovej adorácie bola v kostole na hodinu
minimálne jedna rodina. Srdečne Vás pozývame.

CITÁT NA ZAMYSLENIE

**VOČI PRÍBUZNÝM A PODRIADENÝM SA DOMA
SPRÁVAJTE LÁSKAVO, LEBO SA STÁVA, ŽE MIMO
DOMU SME AKO ANJELI A DOMA AKO DIABLI.“**

SV. FRANTIŠEK SALESKÝ

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkve a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor. Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15. IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225.